

Előfizetési díj.

Helyben és vidékre:

Egy évre . . . 4 ft. — kr.
Fél évre . . . 2 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ — „
Egy hóra 40 „

Szerkesztői iroda:

Fő-utca, 84. sz. I. em.
Ide intézendő a lap szellemi
részét illető minden közle-
mény.

Kéziratok s levelek viszra nem
adnak. — Bémmentes le-
velek csak ismerős kezektől
fogadhatnak el.

VÁCZ.

Helyi és vidéki érdeklő hetilap.
VÁCZ VÁROS HELYHATÓSÁGÁNAK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Hirdetmények díj 3 hasznos pott sorért 5 kr. — Nyílt térbenvaló közlemények után három hasznos sorért 15 krajczár számítatik.
Az előfizetési pénzek „Vácza” kiadóhatalához fő ut 84. szám alá Vácra küldendők.

HIVATALOS.

Az 1873. évi január hó 16 Vácza város
részéről tartott tanács ülésben:
ad 157. sz.
1873.

Éliássy Gyula úrnak mint a „Vácza”
lap felelős szerkesztője és kiadó tulajdono-
sának ajánlata a helyhatósági intézkedé-
seknek és határozatoknak a „Vácza” lapba
beendő felvételeiről.

Végzés.

Éliássy Gyula ur, mint a „Vácza” lap
felelős szerkesztője és kiadó tulajdonosa ál-
tal, a polgármesteri felkérés folytán tett azon
a városi közigazgatás iránti érdeklődésből eredő,
ajánlatát, mely szerint minden közigazgatási,
szakszabályi, polgármesteri, kapitányi és ta-
nácsai határozatokat és rendeleteket, melyek
az összes lakosság tudomására jutandók,
egy külön nyitandó hivatalos rovatban in-
gyon és díjtalanul, a hirdetményeket pedig
a megalapított 30 kc. bélyeg illetéken ki-
vül fele díjért behajlandó közölni, — a városi
tanács örömmel és köszönettel elfogadja
annál is inkább, mert a városi összes kö-
zösséget érdeklő helyhatósági intézkedések
közhírré tételének eddig használt, azonban
a czéljának és kornak meg nem felelő módja
elavult s így a városi tanács a helyhatósági
intézkedések és rendeletek közönségszolgálatát
sikeresen csak is hirlap útján eszközölheti,
mely czédra a „Vácza” lap mint helyi köz-
löny legalkalmasabbnak bizonyult be. —

Együttal a városi tanács a „Vácza” lap fe-
lelős szerkesztőjének azon kiadását, hogy e
lap Vácza város hatóságának hivatalos
közölnyö legyen, s ezen mellék czímet fel-
vehesse, készséggel teljesíti, s erre Éliássy
Gyula felelős szerkesztő urat ezennel fel-
hatalmazza.

Miről Éliássy Gyula ur, mint a „Vácza”
lap felelős szerkesztője jelen végzés ki-
adása mellett értesítetik.
K. m. f.

Réthy Ignác,
polgármester

(P. H.)

Regede Károly,
aljegyző

Lapunk bezárta előtt vett fentebbi be-
ceses határozatot ez uttal commentar nélkül
közöljük, székségessnek tartjuk azonban
hogy ezen fontos határozat borderejéről
jövőben tüzetesen szóljunk, addig is fogadják
a tisztelt hatóság a közönség nevében el-
ismerésünket.
Szerkesztőség.

A megalakult városi képviselők
szakszabályok szerint következőleg
osztottak be:

Közoktatási szakosztály.

Peitler Antal József
Sponer József
Neszveda István
Csizsár János
Hermann József
Goldberg Gutman
Soos József
Filimek Endre
Reiser László
Marosy Ferenc
Németh István
Sipos István
Degré Alajos
Kimenzer Soma
Intézdly Soma
Krenedits Ferencz
Filo Pál
őr. Kozma János
Kozma Gábor.
Tiszt. Együd István.

II.

Jogügyi szakosztály.

Pesko Medárd
Búrass Pál
Belicza Pál
Szekeres István
Koch Gusztáv
Gállik Sándor
Bogányi József
Leitner Sándor
Holmann József
Rozmanith János
Csinscra György
Dr. Molnár István
Éliássy Gyula
Rasovszky Márton
Horváth Mór
k. Csereky István
m. Tóth András
Millmann János
Csizsaryk Lajos
Csoko Pál.

III.

Pénzügyi szakosztály.

Tragor Ignác
Pápa József
Ströszner György
Hufnagel József
Fölsinger József
Hirschfeld Lipót
Kollmann Károly
Alberty Ferencz
Roseberg Jakab
Jóó János
Braun Gábor
Farkas István

Veisz Farkas
Reiszmann Ignác
Miklósvits István
Bésti Imre
Napkeleti Mihály
Baján János
Vársányi András
Olaj Ferencz.

IV.

Gazdászati szakosztály.

Bartos Imre
László Ferencz
őreg László István
Pápa Csoko István
alóó Kurdi János
Korpás József
Szűke József
őreg Korpás István
Rasovszky Antal
Korpás Pál
Layörer József
Acssy Mihály
Csáki János
Kurdi Bálint
Flórián István
Torday János
őreg Kurdi Lajos
Sóti Kurdi János
kapás Kiss István
Füle András.

V.

Építészeti szakosztály

Benkár Dénes
Kovács Ernő
Monspart József
Reiter István
Vadkerti Ferencz
Caccari Alajos
Czeizel Mihály
Payerl Károly
Miller Miklós
Peidpeck Ferencz
Abraham János
őreg Simon Mihály
Dura Ferencz
Benzék Károly
Veiszbarth János
Buday Samu
Kiss Albert
Faska Lajos
r. Kovács István
Hj. László István

VI.

Műegészügyi szakosztály.

Ströber János
Argenti Döme
Döcskal Venczel

Héri József
De Bolgár Lajos
Bartsch Károly
Roller Károly
Güttmann István
Balla István
Zemanov és János
Fisa Ferencz
Vetzer Mihály
Pozotzi Soma
Grosser Antal
Vadkerti Mihály
Reichenhaller Lajos
Kapács Károly
Jeremiás György
m. Egyrd József
Polák János

Vász, január 13-án 1873.

A „Vász vidéki lap” 2-ik számban a hangversenyteremből megjelent közleményre a következő feljegyzéssel tartunk.

Mindenek előtt esdülközzünk feljebb ki, hogy az illeto czikk t. írója a hangverseny hirdetését figyelemre kellőgg nem méltatá, mert ellenkez esetben nem álltina, hogy a dalkör hangverseny rendezet, miután ez a hirdetés nem állt, hanem a műkedvelői szinbizottság, — a mely nem dalkör, hanem a négyzet — a dalkör — mint a szinhez tulajdonosi által, a vezetéssel megbízott és anezvezt két egylet erre koronként megválasztasi szokott közsök kilátottságának felolós testület, így tehát a hangverseny sem a négyzet sem a dalkör nem rendezte, hanem ezen egylet műkedvelői szinbizottság.

Ezen szinbizottság a jelen évi műkedvelői előadások sorozatát így hangversenyvel határozta el megkezdteni, melynek összejátszasi czéljából több Ábrányi nagy urat volt szerencsés megnyerni, ki a műsorozatot megállapitva a dalkör közreműködését kikéri ohaját, számra két számot jelöltvén ki, mint a művészek felkérletét a közreműködésre, és nem állott hatalmában a maga részére több számot kérni ki, mint a me-

nyi kijelöletett, úgy tehát a dalkör nem megrovást, hanem köszönetet érdemel.

Azon körülmenet illetőleg, hogy a dalkör hány tagból áll? nem tartozik hozzák megírni, mert ez mindenesre csak annak tanujala, hogy Vász fiatalisága több hány oly lelkes, művészei előzőköt dobogó kebel találkozik, kik önkök aditkái a közögek iránti szeretetből megmozgást azon áldozatot, hogy eljárva este a dalórákra, fáradsnak, és addig míg mások talán mulatnak, hasznos és közérdekel tudnak felkészülni, hanem a zenis érdekelök oltastuk volna az emlitett czikkben valjón megfelelek e a várokozások? haladatk e? és miként álltak meg helyőket? — erre szök nyilatkozatát ismerjük, kik rolök teljes elismeréssel nyilatkoztak.

A mi a zongora kellemetlen csörgés e? illeti, engedjen meg t. cikkíró ir azon kérdést: valjón hallászerrel tökéletesen tenem vannak-e? mert az állitlagos csörgést közönlük senki, meg Sipos sem észlelé. Valóban melyen elszomorító dolog midő a jorunalistika terén valaki így ferde állitásokkal akar a közögek lenületté adni, — és a helyett hogy lelkesitene, az érdem és áldozatosságát megtagadja az elismerést, a helyett hogy K o c t e sz t á r t négyragszának valóban öléggé nem méltanyolják nagyjelöltséggé, miszerint épen Sipos ur által, pár hét közt egynesen Bécsből rendelt egészen új jeles zongoráját e jótékony czérra átörökölt, köszönetet szavazva, — még ezt ösörölja.

Csak tovább e modorban! majd meglátjuk, hogy ha lehangozik és mellatlatkodás által elkedvetlenít azon kevés nemes kebel, kik a közökeztélit áldozni mindig készek, hányan maradnak? majd meglátjuk, ha ekkor a cikkíróz forozatunk, miscoda csodadolgozat fog teremteni?

Ne vessitük tehát soha szemünk eldi a czögek, a közökeztel, és legynék mindenek előtt méltányosok.

A műkedvelői szinbizottság.

A közgyűlés előtt.

Néhány szó a „Mercur” kereskedő ifjak köre t. tagjaihoz.

Folyó hó 26-ikán korunk tagjai a közgyűlés által legkíválóbb ünnepek fogják űlni. Azok kibbe bizalmunkkal helyveztek, számot fognak adni edlign működésükről, számot fognak adni azzal, hogy megálltak azon a helyen, hová bizalmunk állította. Egy szerszmid fogunk határozataink által a köz biztos alapra fektetni, és azon ösvényt meghatározni, melyen ezentúl haladni fogunk.

Mielőtt a közgyűlés fontosságáról társadalmi életünkre szölok, néhány szót a köz szakszörgés e? és fontosságáról akarok előrebocsátani. Első sorban felolvassának állítom fel. A felolvasásoknak, taghatatlán nagy és mélyrelat befolyása van a tagokra. A felolvasásoknak pedig annál inkább roppant buzditó hatásuk és sikerük van, mert nem körönként kivül várjuk a felolvasókat, hanem magunk személyek ki tárgyát, magunk iparkodunk az alvas magántulmányjain segedel-mével tagtársaink eldi megértőtté, érdekeltes tenni, midtal lelkes fiataliságunkban oly nemes verseny következik, melynek gyümölcsét az alapos műveltség kiterjedésével alkalmunk lesz élvezetni. Egy szóval: felolvasásaink folytonos szellemi munkára ösztönöznek. Szaklapjaink tartása nem csak eléggé befolyást gyakorolnak tagjainkra. Hogy konyv tartunk mily létszámú pólót, eléggé mutatja az olvasók száma, mely a 60 főlhalad. A mondottak eléggé jelzik azon űrt, mely kö-

TÁRCSA.

A sarkvidéki utazásokról.

Felolvasta a „Mercur” kereskedő ifjak körében E. L. L. *)

Már a mult századokban feltint a vágy láng lelkű tudósok keblében: ismerhetni a földnek sark vidékeit, s megstudni, mi van az eddig képzelt határokon a jég-tengeren túl, meggyőződni, van-e ott élet, vannak-e földrészek lakói, ha igen, megismereni azok szokásait, életmódját, szóval kutatni, keresni és fellalálni.

E tudományos férfiak szent ügybuzgalma ment volt minden önéretek, minden hasonlóséttól, csak egy czél lebegett szemük előtt, a tudomány és ismeretek bővítése.

Keszletben azonban e czél nem maradt egyéb pusztá vágy e és ohajná, mert nem volt ki megértette volna a nagy embereket, a felvilágosultság férfai csak egy kis csoportot képeztek, az egyes vállalkozók pedig nem rendelkezték oly pénzeszközökkel, mely czéjük kivételre elegendő lett volna.

De a nagy szinlelet nem csüggedett el. Kifáradták az árlellyi viszálerek, de nem mondták le az ügyről, mert érezték a hivatást terü keresztül tudni, e vagyunk-e ott élitátek is áldozók az egy érdekében.

Végre Anglia megértte e így fontos-ságot, s lábra nem a tudósokkal egy szem-

pontból, mégis felkarolta az ügyet, s napjainkig 150 expeditiót állított ki s küldött feloldozási utra.

Valóban nem is hihető, hogy a sarkokvadás e gombyártás Anglia mindzet a tudomány érdekében tett volna? És ha ez állitattik is, csak az angolok hüségának s tudományra büszkeségének következménye.

Északi és déli sarkok, az az volt, hogy Európa, Ázsia és Amerika északi partjain egy tengeri út fedeztessék fel, melyen a közlekedés India, China s Amerika keleti részére, tekintetbe véve az edlign mérhetlen nagy-ságú utatál első tekintetre nagy előnyt nyernyi látszik.

Egyébiránt Anglia jól sejtte, sőt tudta, hogy ha az expeditiók sikerrel járnak, s a feloldezett vidékek embereket találnak, ezen emberek nem fognak mártól seggel bírti, emek következtében gyártmányai s kereskedelmi czikkjei új vásárt nyernenek, mely csakis az ő készítményeit vevendi, eltekintve attól, hogy a feloldezett szigetek vagy országok talán más hódítják. És ha ez nem lett volna is az eset, kártpótlásul élgenek véte megrabolni a tengert, azoknak állitást különböző czikkjeinek feloldozóvan a világ kereskedelem piacára bocsátani.

E utazások előtt senki sem birt tudomással a föld sarkai fölől, és ép oly kétséssé látták azt. Külömből véleményeket tápláltak e helyek fölől, némelyek azt álliták, hogy ott lesem, mások azt álliták, hogy ott izgyektek elhitelni, hogy egy, a föld közepe felé terjedő cratereszerű nyílás van ott, míg mások nevétség és megfoghatlan dolgokat meséltek a sarkokról, míg végre,

hosszas fáradozások után tudni vélünk annyit hogy ott nincs egyáltalán, mint a hőmérések lelt alacsony felka miatt jéggy fagyott víz.

A sarkvidéki tudományos czélja, mint már említett, abban rejlik, hogy megismerjük a földnek sarkait, vagyis azon két pontot, mely északon és délen a földnek azon pontja, hol azt mintegy tengelyen forogni képezjük.

Ha uszon volt az első, ki egy ily űtra vállalkozott a múltval országok fia között, 1609-ben és az északi szélesség 81 és föld-fokál volt kébbe halotni. E szárad elején Skoreedy és az orvos Kane halottak csak egy fokkal előbbre, — tehát még eddig senki sem érte el a 90-ik fokot, mely 2 föld sarkát képezi.

Nem tudjuk bizonyosan, föld vagy víz felel-e a föld sarkának, ez egy még megfogható feladat, és ha az edlign történetek azon véleményünket nyilvánítják, hogy ha nem megfoghatatlan, de nagyon nehezen s kétes eredménnyel feloldható feladány — nem túloznak.

Az északi sarkvidéknek még kevesebbet tudunk a déli sarkról. A földörök és tékepér azölök által jézvezt „Északi sark-örök” csak em mindent északi földön vonal keresztüli, s csak néhány helyet várjuk át a tengert, míg a déli sarkörök egészen az ellenkezőt észleljük. E sarkörök mindenütt a tengeren vonal át, senki sem felezték még edlign fel szigetet vagy száraz-földet e sarkvidék és Amerika legdélbéli csúcsa s szigetét messze eszkon a déli sark köről.

(Folytatjuk)

*) Kiűtté: Mayer W. Zimmermann.

rünk által betöltetik, és annak nélkülözhetőségét a kereseköz ifjuságá.

Ugy hiszem, az előfelkötöttség által sikerült a kör tagjai zseiben azon meggyőződést ülteni és szilárdítani megrendíthetetlenül, hogy a kör haladás, társadalmi életünk támogatására összehangzásban van és szorosan összeesik az ismét megfordítva társadalmi életünk nagyobb arányú őlése a kör haladását közvetlenül vonja maga után.

A közgyűlés nagymérvűségéről a körre és így közvetlenül a tagokra akkor néhány bővebb megjegyzést tenni. A közgyűlés fogja meghatározni joga ink elvéstését, őt fogják meghatározni hogy mely és mily teregen fogja haladni. A választás által — hogy mily férfiakra adjuk szavazatunkat — fogjuk a kör jövőjét eldönteni. A közgyűléseni részvételnél nemcsak jogaink elvéstését foglalja magában, hanem egyszerűszenind kötelességünk teljesítését is; és így az által hogy részt nem veszünk, nem csak jogunk elvéstéséről mondunk le — hanem egyszerűszenind kötelességünktről is megfosztunk. Szilárd meggyőződésben azonban, hogy ezen két eset elő nem forduland. Csak két ség alá vonása is, megbántás volna egy oly értelems közönség iránt.

Tulajdonképen ezelmra, a választásra tereők át. Tagtársaim! Január 26-ka egybe vagytok hivatta, összejűnkletekztek oly választás végezt. Ezen tényi constatálása elégszögű fontosság a kiemelésre. Az elnökség választásánál, a kör biztos alapra fektetését és jölőte forgó kérdésén. Ezen kérdés m képeni megoldása hátrazománia meg a kör életjét vagy reaktióját.

Ha a választás az igazi érdekek megbecsülésére által lesz vezetve, oly itelőtől és véleménytől, mely ment minden önzés nézettől, ha csak a közjölő fog szem előtt tartani, akkor körünk boldogsága biztos alapra leendő fektetve. Annál inkább kell azt kívánunk, mivel minden remény erre jöge sit.

Nem akarok itt pártokról beszélni, és távol esik tőlem egyik vagy más párt körű propagandát csinálni; vagy is csak egy térthitűt meghódítani. Nézetemet csak azért adom a nyilvánosságának át, hogy tagtársaim ne engedjék meg egyik vagy másik oldalról más befolyás gyakorlását, mint a haladását és igazságát.

Ennyit akartam önöknek t. tagtársaim mondan. Viszontlításra közgyűlésen.

G.-i.

Levelezés.

Vác, jan. 15. 1873.

"A mogoródi botrány."

"Vác" heti lap, folyó évi január hó 12-iki 1-6 számában, Gyönyörűséges gazdálkodás — cím alatt, egy mogoródi lakos felszólal, hogy van-e tudomásom, s hónap előtt Mogoródnál eltemetett Antalits Márton, megyei hadnagy iránt, ki Verecs egyházián szeszüvel halálos sérülésnek következtében, Mogoródnál elhaltán, — és

szépen eltemetettet, — s 5 hó óta alussza túlvilági álmat, anélkül, hogy mind máig, a járás orvosi és vizsgálat alá vette, s róla hivatalos látleletet adott volna ki.

Felhívatik a gedelli kir. járásbírószék, van-e botrányos hanyagásról tudomása, de egyszerűszenind interpellálnak engemet is, hogy szándékomban-e a nevezett halma felölti látleletet felvenni, — vagy nagyobbösen akorra halasszam, midőn a törvényes vizsgálati test enyészete átmenve, a látlelet egyteljében felvéendő nem lehet.

En nekem annak megjegyzése mellett hogy Mogoródi nem is az én járszámba tartozik, — igen is bő és hivatalos tudomásom van, mert az gedelli kir. járásbírószéknek mult évi december 31. 1900—1873 szám alatt, a váci k. járásbírószékhez érkezett — onnét pedig mult évi november 8-án 1167 sz. a nekem közbesíttet végzés szerint kérdéses Antalits Márton hulláját a bírői felveténi, orvosiag boncolási és adandó véleményem előtt a tárgyalási iratokat átvevő orvosi véleményem a fenn forgó körülmények képest a valószínűszenind híven állítsam ki, és azt gedelli k. bíróság kiküldöttjeinek adjam át.

Alulról a hivatközött bírói végzés következtében megöltök mevénd, őt a k. járásbírószék felészilítottam, miszerint egy bírói taggal Mogoródra menve a nevezett Antalits Márton hullája felett a hivatalos eljárás eszközöndök, s miután a gedelli k. járásbírószék deáára saját bírói végzésének, — a halál felvetését és orvosiag leendő boncolását megtagadta, — a törvényes boncolás elmaradt — eddig a dolog alszik mint — Antalits Márton hullája. — Tehát a tisztelt iratellárs úr nem ongom, a ki hivatalos elözetet tett, hanem azt, a hol a dolog nyugszik, ébressze fel.

Emerich Gottfrid
Vác felső járási titári orvos

Egyleti mozgalmak.

A polgári kör ma tartja közgyűlését, kíváncsiak vagyunk valóján az eszme csere folytán felmerült azon indítvány hogy a Casino tagjait szivesen látott vendégként egyszer és mindkorra megvárjuk, Casino részéről miként viszonzatják? reményük hogy őssze öllekzünk ha bár a fusio nem is létesülhet.

(E) „Merkur” — és újra „Merkur.” — De hát ki tehet róla, ha ez ifju egyelet csak tesz, — annyit mint minden váci egyelet összesen. Ime aig hogy két hét előtt az utolsó felolvasás megtartottat, már is elhatározták a választásomat, hogy január 11-én két felolvasás tartassék, melyeken Reiser Ede és Reiser Henrik urak léptek a közönség elé.

Reiser Ede ur egy, a kör szakmájába végre értekezletet tartott, illőleg a „börzsesimertette a halgatókkal.

Ha oly egyén olvassa e sorokat, ki a bírőzn volt, mosolygva gondolja, hogy a börzéről, hol a legnagyobb zaj, chaos és lárma van, mit lehet felolvasni.

Igaz, hogy őt csakis „ich nem — ich gsb” — „Hungarian 25 a halb” — stb. — lehet hallani, de Reiser Ede ur szavaból megismerték a börzeaból különféle neimet, s speculatioók zöletkezt olvasott fel, melyek feliderték a kajczára is inditák a közönséget.

Örömmel ragadom meg az alkalmat, a „Merkur” kör t. tagjainál, s a t. közönség tudatni, hogy a „Merkur” kereseköz ifjak körének alapoztalysa a magyar királyi helybírő 43081. számú jan. 4-óról kelt rendelvénye folytán szentesítve visszahozták, s így a kör egy magánosok és

egyletek, mint hatóságok előtt más egyletekkel egyenjogúvá lett.

E. Illés László
a „Merkur” titkára.

Közgazdaság.

Vác, 1873. jan. 15.

(M. K. I. K.) E néfél folyamában természetkereskedésünk majdnem szűnetelt, a mi azonban a mostani gabaüzletről általában állítatós és minek okát azon körülményben leljük, miszerint a jelen évi termés nem a megszokottnál jók tartozott. Időjárásunk nem siker — mi pedig a vészetekre szükségessé válnak; a telet mely a keltem már rég beállt, a természetet nem jödi érvényre jutni.

A jó időjárás deáára, melynek az átjárhatossá köszönhető, a behozatal csakoly vá. Az időjárás nálunk nem csakoly mérvű befolyást gyakorol a gabaüzlet élénkségére vagy szűnetelésére, mivel napfényes, vagy esős idők által hátrazotják el az átjárhatósá, mi ismét a behozatal és élénkségre gyakorol befolyást. Most azonban a behozatal csakélyisége a kereslet élénkségessége miatt nem igen érezhető vála. Elalatat: Buza 1500 mérő 80 — 85 fola 6—630 kéri, poszt kereseköz által véve picazonkum 1000 m. roza 78—80 fola 870—78 kr. 1500 m. árpa 70—72 fola 265—75 kr.

Hírek.

Vass József, főispán rendi előzóár a budai állományban, tandra, a magyar akademián tartja előzetes előzetes a külföldön és Erdély a római uralom alatt című korsorított művek szerzője, sokat zukiakat, törhetően jelenek halma folyó hó 13-án Budán elhunyt.

E híre csak szemédből gyűrköny hall bizonyára. Vécset is, hol mit tanár sok éven át siker dúszam müködött, mint társadalmunk közszereiben álló tagja mindnyájunk becsülését varta ki.

Legyenek a sorok egy gyűrközszori az ujon hatott a Magyar jökelészet a kifizöldön és Erdély a római uralom alatt című korsorított művek szerzője, sokat zukiakat, törhetően jelenek halma folyó hó 13-án Budán elhunyt.

A möegyilet mai, tombolival egybekötött táncgyűlésben ritka dívessztet igaz a közönségen. A mennyiben illyenki kísorsolós nálunk először történik. A játék lefolyását a következők rövid kivonatban közölöm nem tartjuk feleslegnek.

Sorsjegye helyett ólustratatiók tombola kártyák, melyek mindenképen 15 számban — és egy sorban minden béleltjégre egy ily kártya adatik, de ezek külön is szerzeszettek, melyeknek mind nagyok számmal megvéleltt anynyval inkább ajánjuk, mint egynek ára csak 50 kr. — a boldogító értékes nyeresémtárgyak száma a 400-at megközelíti, — ezen nyereségek 5 csoportba osztályoztatnak, az elsőbe a kisebb értékűek a legnagyobb számban — a másodikba az értékesek és így folytatatosan végre az ötödikbe a legértékesebb tárgyak sorozatnak mindnyegkök megszámolva és a teremben kiláltva. Az első csoportban vannak a ambotárgyak, a másodikban a termo — a harmadikban a „quartiro” — a negyedikben a quintero — végre az ötödikben a tombola nyeresémtárgyai.

A teremben fol van állítva egy tábla, melyen 90 számban van, a számkok egy urnából fiatal hölygek által húznaknak, kikizáltatnak és egyszerűszenind lelepletelteszék a kártyák tulajdonosait megvizsgálva a kihuzott számkokat, ha a kártyájokon foglat számkökből egy sorban telet kihuzott ambot csinálva jelentik magokzat számot nyeresémtárgyak asszálván, őt egy számban kihuzatik, hogy t. i. mely számban úgyjén nyeresztet és az illőt részre a kártya lödása mellett kiadatik, ha az ambot nyeresémtárgyak kifogyának, ugyan e módon következik a

terno, ha három — quattro és ha négy — quintino ha öt szám hozott ki egy sorban. Tombola akkor nyertik, ha mind a 15 szám kihúzott. Ennek befizetével a tényleg valószínű kiválasztó kirándítónak az ére ismét megalakult, felleveztetjük az ifjúságot alapszent a működő tagok sorába való belépés főleg jelenleg törvényre, ne késsésem nem derék egyelőre magukat bírni. — hogy a pártoló tagok tömegesen támogatják az egyület, arról kezesedik a mult hangverseny alkalmával kivívt meglegő siker, — mert eddig oly kitűnő sikert, mint Haber Károly zenei iskolájodot szaniságos. — Itt helyben a dalnoktört hallani nem volt alkalom, — és örömel gratulálni a derék karnagynak, ki nem csak fáradhatlan buzgalomnak, hanem egyszerűsámmal szakértelmének is újabb tanújele adta.

Velzer János, a szarvas vendéglő jelenlegi deréje nem csak jó ízlésű szerelő fel vendéglője, nem kiműve a költészet — hasznát — hanem a közérdeknek is áldozatot hozott, ugyanis a dalnok részére, mely eddig helyiségét az Erzevisei kávéház mellett évi 120 ft bért fizetett — egy vendéglőbe átköltésével együt díjtalanul ajándékolta föl, mely egy let helyiséget már használatba is vette. Ebben a hazafias érzelmi magyar bérőli!

Dunakeszi a panaszos sorokattóttak az államvezetésé az ezen intézkedés ellen, hogy az adavál indólva vártórtémét jég-gyárnak használja. Legelőbb azt kell hánunk, mert a közönség használata sánta terem soha se lát fátt, hogy jég-buzangnak bírtan beillenek.

Ad notam államvezető oly drága stáció, mint a Vész és Dunakesz közét megnyitott gódi, az egész európai vasúthálózatban nem van hasonló. Dunakesz úttörő — mely út tudvaleg egy ki mészítőd, a harmadik helyen 40, a másodikban 75 s az elsőn 98 o. e. krajczár az ára, holott az új vőkor behozott 740-sz dijazábil az emeltes mellett is. A második az első hely díja 40, a másodiké 3., a harmadiké 30 krajczárban van téve. Egy kis piszkos Geschéff tehát az egész!

Pest megye tanfelügyelőségét figyelmelték, hogy Főth evangeликos lakosai, kiknek tanítójak fel van függenzve, közel két hó óta egy nyitólábla nem kil dik gyermeknek. Hogy egyeztetelődés a törvényesséba tankötelezettséggel. Megjegyezzük, hogy Főthon a katholicus és reformatus hívőknek jól rendezett felosztott népisikolák vannak, hogy az evangolikusok is elláthatnók gyermekeiket.

A főthi olvasókör általunk köszönetet mond tek Jándorek József, pesti háziértokes és főthi lakos urnak, a ki a körnek egy kilyáht és egy duzes függő lámpát ajándékozott. Isten édesse a derék néparióst!

Witt Manó, vénei polgártársunk a Vész-vidéki Lap-ban igen helyesen és szabadelvűen felszólalt polgárságunk azon szűkített eljárás ellen, hogy a város köpviselőtestletbe egyelőre ircaírták nem választott a törvényesített emancipatio nem vélekedés évében. Ebben teljesen igazza van De már ebben nincs igazza, a mit levele elöl sorában ír. Egy fra nczia k 3110 azt állítá, hogy a szappany mennyiség fogyasztása egy ország műveltségének színmértekek szolgáit. Ez ismert mondasá bíró Liebig, a ki először nem is francia, hanem német, másodszor azonban elhunyt, hanem che-micus. E részben Witt Manó emlékeztó tehetőség jégre vitte a manó.

Káposztás-Megyeren királynd 6 feléseg nem csak a főtisz Letov asszony-hoz, az odaváló alidómár néjczné egy kis villásreggelire vagy pár percig tartó pihenésre. Az egyszerű asszony mindég nagy szívességgel fogadta a fejedelem-asszonyt, ki közelbőrl egy nefeletö-zs-

chot ajándékozott neki e felirattal: „Fergo me n o t a”. „El ne felejtse.” — Ugyancsak Káposztás Megyeren a fejedelem-pár számára néhány szobából álló kis villát épített, mely a jóvő évi felújításokat alkalmával 6 felújítások sájtá különleges szál-lások is legyen a közpósztat.

A szomszédos Kis-Szent-Miklósról a következő gyászjelentés volt: „Kvássa Schandl Hermína a maga és gyermekei: Jenő, István, Hon, Mari, Mártha, Julia és Vilma nevében ezomszorodott szível jeleníti feljelöhetlen férjének el-lételöget atyjoknak K v a s s y ő s B r o g y á n i K v a s s y A t a l a k 75 éves korában, boldog házasságok 23-ik évében, a halotti szentsegek ájtatos felvétele után, f. é. január 10-kén, 6 órakor este végelegyengéltében történt gyászos elhunytát. A boldogult hált-tetemet f. é. január 12-kén fognak KisSzent-Miklós, 1873. jan. 10-kén.”

Az elhunyt egykor közlekedőnek buzgó hajnoka, 1848 előtt Barsmege földjéjeje, később nemzetőrtiszt volt. Utóbbi évekét falusi birtokos elvonult, s lethab-gikus körben töltötte. Hátrahagyott gyermekei közé tartozik Kvassay Jenő is, a tehetőségek fiatal iró.

Városi rendőrökünk, — mit ezenem örömel regisztrálunk — ugyancsak hozzá lá a közrend helyre-állításához, — csak már katonaságnal no requiráltak volna előt felépüléknél, hiszen az polgár város 1. A katonák hatalommal a szükségletek igénybevétele, nem csak a polgár város érkelőse értelet, sőt a rendőrség tapintatoságára is szégesnyiség bizonyítványára váltáltak, — azonban az eredmény miatt e kis hirtel-lenkedést elöbölöztük.

Rendőr kapitányunknak ködött valamelyik derék csak egy avib atyafi iratózatú callographiai irva egy szelet paróttát: „Mén leír heraboltogor sigen sis mir um 20. sz. krolödeltem, um 30. híres szmalz und 20 kr dirigischnalsam.” A szives olvasó fejtsé meg e charádt!

Egyik mulkori felolvasóról kisérven haza egy hülyézt, társalgásunknak az ímént hallott felolvasó volt tárgya. — Hogen tizenkettő nagyszádnak a felolvasás? — Egy jó olvasót R, de kár volt neki a néket szentelés. — De hisz azt nem téve, hisz érteke-zés nemnezgadszaiti volt. — Akkor há más valamit nem mondott volna, felett az elmes hibely.

Az ideai nyáron történt
A gőzhalóztársaság X. ur állomásánál S ur számos darabból álló málfájhat feladati elkészít, de lemaradni nem akaráván gőzszórl, a hajlás nékül behányatva el-ható. A feladás kapitány és úgynök kihá-nyatták azt onné, mire S ur az egész vovogvar sereg halatára így szólt az úgynök-ök: „Wart U'ndelst ich werde dir geben, du Bagage.”
E nyilatkozás sőt szavakért S. porbe idéztették, — becsületestés miatt. — S. nem tagadta, fuma hajdirozta magát így-képen.
Igen azt mondtam, hogy G'sindel, de az ott ócsorog szógálnak, kik borra valót kértek, — a „bagage” szót pedig málfáj-hatásig, hajdinosan alkalmazzanak.
S. felmentették a vád alól. — Be fait accompil. S.

to a dolgot tréfásán, jó magas korléssal vette körül házat, a mit meglát egy másik ember, így szólt: Miert kerít körül házá? — Hát hogy legalább ezt el ne lophassák-ve a viláza.

A főthi „Copia.” A főthi ev. leány-gyülekezetek új tanítója bícsót vett a kapu fölötti kővel, mely haláltárs, rá akar-ták szoktaltani hallgatói a kopláriasa, mint ezigény az ó levél. Így megszabadult a bőjtöléstől s az é-l-hálottól. Logelőször meg új tanítót Kapva kapta; kövőjára lé-vén, házról házra fűtök néki, adha 3. A helyen is egyzserre, azonban az is megtört-ve, hogy semki sem hívta.
A főthiak közül sokan a kövria szót Copiaval cseréltek fel. Közösönm az ilyen Copiát.

Egy főthi asszony végreledote. Nagyon beteg volt a főthi leány-gyülekezetben egy asszony; tehát familiának, a mit ő végreledött mindenki hallhassa.

A végreledött így hangzott:
„Van összesen 100 forint évi vagyonom, ezt mind az aranyam hangyón. E főthit pedig az evangolikus tanító füzéséhez cealtolom.

Alapos ítélet. Egy rópiót jelent meg mult napokon, melyet kávéházban el-muldyelő látogatni olvasni N ur.

Egyzserre melette ölk K. urdó így szól: akár ki írta ez, nek ténny jó ma-gyarul!

Szabad kérdésen hol a hiba, kér-dim az úrdölvele.

— Hisz még nem olvastam el, felel rá N. ur.

Egy gyótyártaúra következ receptik ködött valamelyik derék csak egy avib atyafi iratózatú callographiai irva egy szelet paróttát:

„Mén leír heraboltogor sigen sis mir um 20. sz. krolödeltem, um 30. híres szmalz und 20 kr dirigischnalsam.” A szives olvasó fejtsé meg e charádt!

Egyik mulkori felolvasóról kisérven haza egy hülyézt, társalgásunknak az ímént hallott felolvasó volt tárgya. — Hogen tizenkettő nagyszádnak a felolvasás? — Egy jó olvasót R, de kár volt neki a néket szentelés. — De hisz azt nem téve, hisz érteke-zés nemnezgadszaiti volt. — Akkor há más valamit nem mondott volna, felett az elmes hibely.

Az ideai nyáron történt
A gőzhalóztársaság X. ur állomásánál S ur számos darabból álló málfájhat feladati elkészít, de lemaradni nem akaráván gőzszórl, a hajlás nékül behányatva el-ható. A feladás kapitány és úgynök kihá-nyatták azt onné, mire S ur az egész vovogvar sereg halatára így szólt az úgynök-ök: „Wart U'ndelst ich werde dir geben, du Bagage.”
E nyilatkozás sőt szavakért S. porbe idéztették, — becsületestés miatt. — S. nem tagadta, fuma hajdirozta magát így-képen.
Igen azt mondtam, hogy G'sindel, de az ott ócsorog szógálnak, kik borra valót kértek, — a „bagage” szót pedig málfáj-hatásig, hajdinosan alkalmazzanak.
S. felmentették a vád alól. — Be fait accompil. S.

Fegyelmere méltó.
Alfölröttak van szerencse tudani a t. közö-séggel, miszerint akár helyben (Sáros-utca 899. sz. Albert-Ulye ház) akár házhoz hordva jón és te-leves ételeket szokás elkészíttetni esern; miért a t. közönség szomszédjeit el. —
Ozv. Droppa Antalné.